

Finanssialan ja Kaupan liiton yhteiset viestit komission käteisasetuksesta Euroopan parlamentille ja neuvostolle

Yhteenveto

- Euroopan komission ehdotus käteissäntelystä uhkaa nostaa kuluttajien, yritysten ja yhteiskunnan kustannuksia, jos käteisen määrää lähdetään kasvattamaan ilman todellista kysyntää tai tarvetta.
- Itsepalvelukonseptien määrä kasvaa digitalisaation myötä erilaisissa palveluissa. Itsepalvelut maksetaan digitaalisilla maksutavoilla.
- Sääntely voi jarruttaa innovaatioiden kehitystä ja käyttöönottoa (ml. pikamaksaminen, digieurot), jos käteisen käytön luontaiseen kehitykseen puututaan. Innovaatioiden kehityksen jarruttaminen voi hidastaa taloudellista kasvua, jota voitaisiin edesauttaa tehokkaammilla maksamisen ratkaisuilla.
- Sääntely voi lisätä fyysistä uhkaa, rikollisuutta ja turvattomuutta. Käteiseen liittyy harmaa talous. Sääntelyllä on jo aiemmin rajoitettu käteisellä maksamista (mm. 500 euron setelit, maksukatot). Jatkokäsittelyssä tämä näkökulma tulee huomioida.
- Vähittäismaksamisessa kuluttajakäyttäytyminen ja käteisen määrä vaihtelevat merkittävästi Euroopan maiden välillä ja sisällä. Tulevassa sääntelyssä jäsenvaltioille on jäätävä riittävästi kansallista liikkumavaraa.
- Maksuvälineitä tulee tarkastella kokonaisuutena – valtaosa maksamisesta tapahtuu digitaalisesti. Tulot (palkat, eläkkeet, etuisuudet) maksetaan kansalaisten tilille ja varojen käyttö ja niillä maksaminen tapahtuu pääsääntöisesti digitaalisesti (tilisiirrot verkko- tai mobiilipankissa, kortti- ja mobiilimaksaminen sekä suoramaksut). Kansalaisille myönnettävissä tuissa käteisen ja vouchereiden käytöstä on luovuttu, ja ne on korvattu esim. maksukortilla, jonka käyttöä on rajoitettu myönnetyn tuen mukaiseksi. Kulutus siirtyy nopeasti verkkoon, ja verkkokaupassa käteinen ei ole mahdollinen maksutapa.
- Käteisen käytön lisäämisellä ei lisätä erityisryhmien inklusiota tai itsessään vahvisteta varautumista. Osalle erityisryhmistä digitaalinen maksuväline on käteistä parempi. Kriiseissä (kuten pandemiat, aseelliset konfliktit) käteisen sijasta voidaan tarvita digitaalista ratkaisua. Joissain tapauksissa käteistä kuitenkin tarvitaan. Inklusion haasteet, erityisryhmien tarpeet ja kriisitilanteiden ratkaisut eivät ole käteisasetuksen piirissä.
- Käteinen on keskuspankin liikkeelle laskema maksuväline. Jos sille ei ole markkinaehtoista käyttöä, tulee keskuspankin itse osallistua maksutavan ylläpitoon ja siitä aiheutuviin kustannuksiin.

Mistä on kyse komission käteissäntelyaloitteessa?

Eurokäteisen laillisen maksutavan asemaa koskeva komission ehdotus julkaistiin 28.6.2023 osana yhtenäisvaluuttapakettia samassa kokonaisuudessa digieuroehdotuksen kanssa. Ehdotetussa lakimuutoksessa eurokäteinen määritellään EU-lainsäädännössä, huolehditaan eurojen saatavuudesta ja käytettävyydestä sekä linjataan käteiseurot ja digieurot yhtenäisellä tavalla.

22.5.2025

Käteisasetuksella pyritään varmistamaan, että euroseteleitä ja -kolikoita on jatkossakin kuluttajien ja yritysten saatavilla, ja että niitä voidaan käyttää maksamiseen euroalueella.

Ehdotuksessa keskeistä on:

1. määritellä käteinen ensimmäistä kertaa EU-lainsäädännössä (ns. legal tender -status)
2. huolehtia eurojen saatavuudesta ja käytettävyydestä
3. linjata käteiseurot ja digieurot yhtenäisellä tavalla.

Käteisen saatavuus ja hyväksyttävyyden on Suomessa hyvällä tasolla

Käteistä on Suomessa laajasti saatavissa, ja se on laajasti hyväksytty maksutapa. Finanssivalvonta seuraa pankeista saatavia käteispalveluita ja niiden hinnoittelua. Suomen Pankki puolestaan seuraa vuosittain käteisen saatavuutta ja käytettävyyttä sekä ohjaa markkinaa maksamisen suosituksilla. Tämä toimintatapa on ollut toimiva, eikä tiedossa ole, että käteisen saatavuuteen tai hyväksyttävyyteen liittyisi Suomessa merkittävässä määrin ongelmia. Käteisen saatavuus on ollut vuosia hyvällä tasolla. Finanssivalvonnan vuosittain toteutettavassa peruspankipalveluiden seurantaraportissa todetaan pankin tarjoamien käteispalveluiden olevan hyvin saatavilla.

Kaupoissa käteistä hyväksytään laajasti. Kaikki ruokakauppaketjut hyväksyvät käteisen maksutapana. Euroopan keskuspankin SPACE-selvityksen mukaan Suomessa yli 80 % myyntipisteistä hyväksyy käteisen maksuvälineenä, vaikka käteistä käytetään Suomessa yhä vähemmän. Kuluttajan kannalta yksityisen sektorin tarjoamissa merkittävässä päivittäisissä palveluissa (päivittäistavarakauppa, apteekit) käteinen hyväksytään maksuvälineenä. Suomessa keskeinen taho, joka hyväksyy käteistä rajoitetusti, on julkinen sektori. Julkinen sektori ja sen omistamat yhtiöt ovat luopuneet käteisestä miltei täysin, tai sen hyväksyminen on rajoitettua. Esimerkiksi terveydenhuollon maksut hoidetaan laskuttamalla, verot maksetaan tilisiirtoin, KELA-maksaa tuet tilisiirroilla pankkitileille, käteinen ei kelpaa joukkoliikennevälineissä jne. Käteisen lisääminen maksutavaksi digitaalisten maksutapojen rinnalle lisäisi julkishallinnon ja veronmaksajien kustannuksia.

Käteisen jakelu tapahtuu pääsääntöisesti laajan käteisautomaattiverkoston kautta, mitä kaupan kassoilta jaettava käteinen täydentää. Automaattiverkosto palvelee laajasti suurta yleisöä pankkiasiakkuudesta tai kansallisuudesta riippumatta. Käteinen nostetaan useimmiten kortilla. Pankkien asiakkaat saavat oman pankin konttorista käteistä ilman korttia. Joissain tapauksissa käteistä voidaan toimittaa pankkikonttoreista asiakkaille erillisellä postitoimituksella.

Suomen Pankin käteistilastoista selviää, että käteisautomaattien määrä on ollut 18 % suurempi vuonna 2022 kuin vuonna 2016. Samaan aikaan nostetun käteisen määrä on vähentynyt. Käteisnostot ovat vuonna 2022 olleet euroissa 42 % ja kappalemäärissä 54 % pienempiä vuoteen 2016 verrattuna. Esimerkiksi Finanssiala ry:n tutkimuksesta (2022) selviää, että 17 % vastaajista ei juuri koskaan nosta käteistä. Sama määrä vastaajista, 17 % ilmoittaa haluavansa pankkipalvelut vain digitaalisina. Käteisen tarjonnan lisääminen ei ole mielekästä, jos kysyntää ei ole.

Suomalainen kuluttajakäyttäytyminen eroaa eurooppalaisesta valtavirrasta vähittäismaksamisessa

Suomen Pankin vuonna 2024 toteutetun kuluttajakyselyn mukaan suomalaisista 7 % maksoi ensisijaisesti käteisellä päivittäistavaroiden oston yhteydessä. Samasta kyselystä käy ilmi, että suomalaisista 2,7 % maksoi päivittäistavaraansa ensisijaisesti yhtä usein käteisellä tai sähköisellä maksutavalla. Yleisin maksutapa päivittäistavara-asioinnin yhteydessä ovat sähköiset maksutavat, etenkin korttimaksaminen, jota 83 % vastaajista käytti ensisijaisena maksutapana.

22.5.2025

Suomi poikkeaa maksamisessa muista Euroopan maista. Suomessa ja muissa Pohjoismaissa käteistä käytetään vähän Keski- ja Etelä-Euroopan maihin verrattuna. Suomessa palkat ja sosiaalietuudet maksetaan tileille. Vastaavasti Suomessa vähittäismaksaminen perustuu ennen kaikkea digitaalisille maksutavoille, kuten korttimaksamiseen.

Käteisinfrastruktuurin tilanne

Käteinen on keskuspankin liikkeelle laskema maksuväline. Käteisen jakelussa Suomen Pankki on vähentänyt omaa operatiivista osuuttaan ja kaupallisten toimijoiden rooli on kasvanut. Vuoden 1992 jälkeen Suomen Pankki on lakkauttanut 12 aluekonttoria. Näistä viimeinen suljettiin vuonna 2019. Suomen Pankin ylläpitämien laskentakeskusten määrä on kutistunut yhteen, ja Suomen Pankki on lopettanut käteisen valtakunnallisen jakelun kannalta merkittävät runkokuljetukset. Käteisen runkokuljetuksista vastaavat nykyään kokonaisuudessaan yksityiset toimijat.

Joissain Euroopan maissa kansallinen keskuspankki on osallistunut käteisinfrastruktuurin ylläpitämiseen, kun sen markkinaehtoinen ylläpitäminen on käynyt kannattamattomaksi. Näin on varmistettu käteisen käytön edellytykset.

Komission ehdotuksen vaikutukset

Yleistä

Komission ehdotus ei tunnista Suomen osalta merkittävimpiä käteiseen liittyviin kehityskulkuja. Käteisen käyttö on Suomessa vähentynyt ennen kaikkea kuluttajakysynnän muutoksen seurauksena. Käteistä koskeva sääntelyehdotus ei tuo ratkaisua kuluttajien vähenevään käteisen käyttöön, rahahuollon kasvaviin yksikkökustannuksiin, eikä erityisryhmien mukaan tuomiseen digitalisoituvaan vähittäismaksamiseen (taloudellinen ja digitaalinen inklusio). Lisäksi komission ehdotuksessa ei huomioida käteisen käyttöön liittyviä turvallisuusnäkökohtia (myymälöiden ryöstöt, rahaväärennökset ja rahanpesu) eikä palveluiden digitalisoitumista, kuten miehittämättömiä myymälöitä ja myyntiautomaatteja (esim. sähköautojen latauspisteet ja polttoainejakelu).

Ehdotettu käteisen sääntely ei paranna inklusiota

Käteissääntelyä usein perustellaan inklusionäkökohdilla. On kuitenkin syytä huomioida, että erityisryhmien ohjaaminen käteisen käyttöön synnyttää osaltaan myös syrjäytymistä digitaalisista palveluista (digitaalinen inklusio), jotka ovat tänä päivänä edellytys oman talouden hoidon (taloudellinen inklusio) tai muiden yhteiskunnallisten palveluiden, kuten terveystietojen tarkastelun kannalta. Digitaalisuus mahdollistaa erityisryhmille aidosti yksityisiä ja räätälöityjä palveluita ja siten vahvistaa heidän osallisuuttaan. Digitaalisten palveluiden avulla voidaan pidentää tai säilyttää yksilöiden mahdollisuus huolehtia omista asioistaan itsenäisesti. Erityisryhmiin kuuluvien avustaminen on helpompaa digitaalisten palveluiden avulla. Erityisryhmien tuomista digitaalisten palveluiden piiriin tulee tukea, eikä ohjata heitä pois näistä palveluista.

Digitaalisten maksamisen ratkaisujen rinnalla käteinen tulee säilymään vaihtoehtona. Myös jatkossa kansalaisten kannalta olennaisissa yksityisissä palveluissa käteisen käyttö on mahdollista. On kuluttajia, joille käteinen tai jokin muu analoginen maksutapa on ainoa mahdollinen maksutapa. Analogisten palveluiden tarve voi olla tilapäistä tai pysyvää. Käteissääntelyllä ei pystytä ratkaisemaan haavoittuvassa asemassa olevien ongelmia (maahanmuuttajien, alaikäisten, avustettavien, edunvalvottavien, virallisia ja voimassa olevia henkilöllisyyden todentamisvälineitä vailla olevien, kognitiivisia tai motorisia rajoitteita kohtaavien ongelmia jne.). Käteisen käytössä voi kyse olla myös tahtotilasta, jolloin ei

22.5.2025

haluta käyttää digitaalisia palveluita. On hyvä huomioida, ettei käteispalvelua tueta julkisissa palveluissa. Yksityinen sektori on sitoutunut vahvasti käteispalveluiden ylläpitämiseen.

Käteistä käyttävät erityisesti nuoret. Finanssiala ry:n tutkimuksesta (2022) selviää, että 12–15-vuotiaista 46 % maksaa käteisellä. Käteisen nuoret saavat joko vanhemmilta tai isovanhemmiltaan. Parhailtaan on kehitteillä alaikäisten maksamisen digitaalisia ratkaisuja.

Käteisen lisäämisen seurauksena kasvavat kustannukset

Kuluttajakäyttäytyminen muuttuu, ja sääntelyllä voidaan pyrkiä vaikuttamaan kuluttajakäyttäytymiseen. Käteissäätelyn yhteydessä on syytä arvioida perusteellisesti kuluttajien käteistarpeita, kuten ovatko kuluttajat valmiita lisäämään käteisen käyttöä. Sääntely voi kasvattaa yritysten kustannuksia, jos käteisen määrää ryhdytään lisäämään. Kustannusten nousu tulee lopulta kuluttajien maksettavaksi kalliimpina palveluiden hintoina ja korkeampina veroina.

Suomalainen yhteiskunta digitalisoituu, ja kuluttajarajapintaan syntyy erilaisia miehittämättömiä käytöratkaisuja, joita voivat olla esimerkiksi miehittämättömät myymälät, automaattikassat ja myyntiautomaatit sekä sähköautojen latauspisteet, joissa käyvät vain sähköiset maksutavat. Käteismaksutoiminnon tuominen olemassa oleviin miehittämättömiin käyttötapauksiin toisi poikkeuksellisen suuret kustannukset yrityksille ja tekisi käteiskohteista alttiita rikolliselle toiminnalle.

Sääntelyssä tulee välttää tilanne, jossa yritykset joutuvat rakentamaan ja ylläpitämään maksuinfrastruktuuria, jota kuluttajat eivät tosiasiallisesti käyttäisi. Tämä aiheuttaisi merkittäviä kustannuksia, jotka lopulta päätyvät kuluttajien maksettaviksi.

Jos käteisen vastaanottamista säännellään, on käteisen käytön oltava vapaaehtoista miehittämättömissä käyttötapauksissa.

Jos käteisen määrää kasvatettaisiin tai otettaisiin käyttöön enenevässä määrin, on huomioitava, että infrastruktuuria, tuotteita ja palveluita jouduttaisiin rakentamaan uudelleen käteisen käsittelyä varten. Käteisen määrää on vähennetty erilaisin ohjeistuksin ja toimenpitein, joita pitäisi tarkastella uudelleen. Keinotekoisien tarjonnan luominen vain sääntelyn vuoksi vaikuttaisi erikoiselta.

Käteinen ei lisää turvallisuutta tai vähennä harmaata taloutta

Lainsäädäntöehdotuksessa tai sen vaikutusarvioissa ei ole kiinnitetty riittävästi huomiota käteisen käyttöön liittyviin turvallisuusnäkökohtiin.

Käteisen käyttöön liittyy merkittävässä määrin harmaata taloutta ja rahanpesua. Käteinen tarjoaa mahdollisuuden välttää veroja ja tehdä suorituksia kirjanpidon ulkopuolella. Käteinen on yksi merkittävin syy ryöstää myymälöitä, ja tämä asettaa kaupan henkilökunnan ja asiakkaat fyysiselle väkivallalle alttiiksi. Käteistä sisältäviä automaatteja myös ryöstetään.

Käteisen käyttöön liittyy turvallisuus- ja riskiperusteista arviointia, jonka perusteella käteistä mieluummin turvaudutaan muihin maksutapoihin.

Mikäli käteisen vastaanottamista säännellään, tulee turvallisuusnäkökohdat ottaa huomioon ja mahdollistaa käteisen hyväksymisestä kieltäytyminen turvallisuusnäkökohtien perusteella.

Käteisellä on ympäristövaikutuksia

22.5.2025

Ehdotuksessaan komissio toteaa, että asetusehdotuksella ei odoteta olevan ympäristövaikutuksia. Jos käteisen määrää ja käyttöä kasvatetaan, myös käteiskuljetukset voivat kasvaa. Lisääntyvät arvokuljetukset kasvattavat hiilijalanjälkeä.

Käteisen runkokuljetusten määrä on lisääntynyt laskentapisteiden määrän vähentyessä. Keskuspankki on vähentänyt laskentapisteiden määrää. Suomessa on vain yksi keskuspankin ylläpitämä laskentapiste Vantaalla. Suomen Pankin vuonna 2020 tekemän analyysin mukaan Suomessa käteistä kuljetetaan keskimäärin 9 miljoonaa kilometriä vuodessa. On selvää, että käteisen käyttöön liittyy ympäristövaikutuksia ja merkittäviä kustannuksia.

Käteisautomaatit kuluttavat energiaa, koska ne ovat jatkuvasti kytkettyinä verkkoon ja aina asiakkaiden käytettävissä. Käteisen käsittelyn eri vaiheissa käytetään muovia, muita pakkausmateriaaleja ja resursseja. Käteisen määrän kasvattaminen lisäisi muovin määrää.

Säätely aiheuttaa markkinahäiriötä

Säätely voi vääristää muiden maksutapojen kehitystä ja käteisen luonnollista kysynnän ja käytön vähenemistä.

Suomessa on siirrytty maksamaan käteistä useammin korteilla jo reilut 20 vuotta sitten. Käteisen käyttö päivittäistavaraostosten tavallisimpana maksutapana lähti laskuun vuonna 1999. Pandemia-aikana käteistä käyttävät siirtyivät korttimaksuihin. Vakiintuneet kortinkäyttäjät siirtyivät mobiileihin maksutapoihin, ja moni kokeili ensimmäistä kertaa verkossa asiointia tai siirtyi entistä enemmän verkkoasiointiin. Siirtymä digitaalisiin palveluihin ja niiden myötä digitaalisten maksuvälineiden käyttöön kiihtyi pandemia-aikana. Kehitys ei ole ottamassa takapakkia. On myös syytä huomata, että käteisasetus ei kohtele eri myyntikanavia tasapuolisesti, sillä velvoitteet ja niistä aiheutuvat kustannukset kohdistuvat kivijalkaliikkeisiin eivätkä lainkaan verkkokauppoihin.

EU-säätelyllä ei tule rajoittaa kuluttajien oikeutta ottaa käyttöön tehokkaita ja digitaalisia maksutapoja

Perinteiset palvelut ja toimintatavat ovat muuttuneet. Päivittäistavaroita voi tilata verkosta kivijalka-asiointin lisäksi. Tavarat toimitetaan joko kotiin tai noudetaan itse. Vastaavat palvelut ovat käytössä apteekkeissa. Lisäksi lääkkeitä toimitetaan suoraan asiakkaille sairaala-apteekkien yhteydessä tai erilaisten hoitopalveluiden kautta suoraan asiakkaiden luo. Käyttövoimassa siirrytään sähköön. Sähköautojen latauksessa ei käteistä käytetä.

Käteinen ei itsestään vahvista varautumista ja toiminnan jatkuvuutta

Käteinen toimii sähköisille maksutavoille vaihtoehtoisena maksutapana. Maksutapojen moninaisuus puolestaan vahvistaa resilienssiä ja huoltovarmuutta. On kuitenkin syytä huomioida, että käteisen laajamittainen käyttö esim. päivittäistavara-kaupoissa vaatii kassajärjestelmien edellyttämiä toimivia sähkö- ja tietoliikenneyhteyksiä sekä toimivia rahahuollon palveluita. Myös pankkiautomaatit tarvitsevat sähköä toimiakseen. Toisin sanottuna käteinen ei itsessään ole ratkaisu yhteiskunnan laajoihin yhteiskunnan häiriötilanteisiin. Kaikkien maksutapojen resilienssin ylläpitämisessä ensiarvoisen tärkeää on turvata tietoliikenne ja sähköön saatavuus. Lisäksi on keskeistä, että kuluttajat itse varautuvat yhteiskunnan häiriötilanteisiin varaamalla käteistä ja useamman digitaalisen maksuvälineen.

Mitä EU:n käteisasetuksen valmistelussa tulee huomioida?

- Komission esittämään käteisen jakelu- ja vastaanottovelvoitteeseen liittyy ongelmakohtia. Yritysten sopimusvapautta ei tule rajoittaa säätelyllä, vaan yrityksillä tulee olla tosiasialliset

22.5.2025

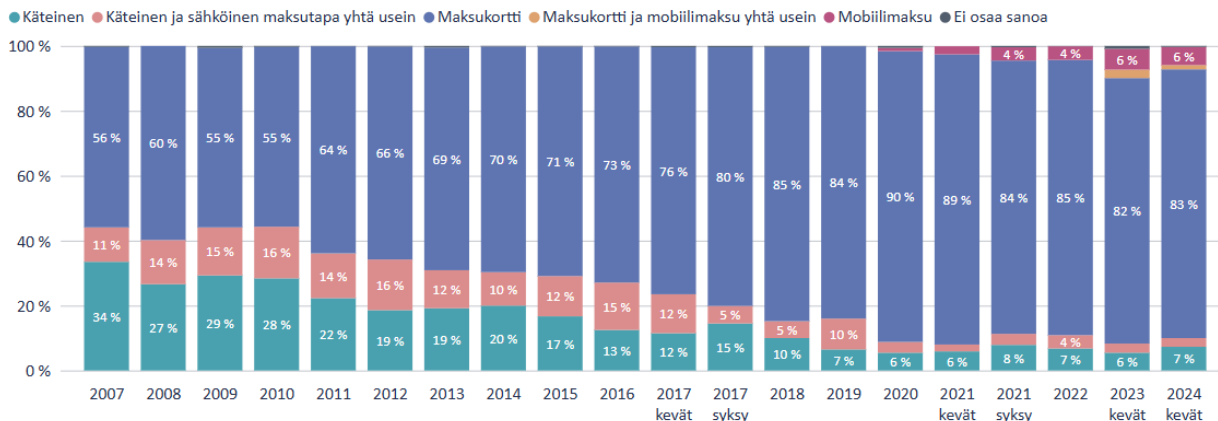
mahdollisuudet valita hyväksytty maksutapa ja siten ylläpitää kilpailua vähittäismaksamisessa ja rahahuollon palveluissa. Käteisen vastaanottopakko voi jarruttaa tehokkaampien maksutapojen kehitystä.

- Käteisen vastaanotosta kieltäytymisen perusteita on laajennettava. Yrityksillä tulee olla mahdollisuus kieltäytyä turvallisuuteen vedoten sekä rajata miehittämättömät käyttötapaukset vaatimusten ulkopuolelle.
- Mahdollisen eurooppalaisen käteissäätelyn tulee antaa riittävää kansallista liikkumavaraa lainsäädännön toimeenpanoon, jotta kansalliset erityispiirteet voidaan huomioida.
- Arviointikriteereissä mainitaan vain käteisen saatavuus ja käyttö. Käteisen kysyntäpuolta, kuluttajien tarvetta ja halukkuutta käteisen käyttöön ei tarkastella lainkaan. Käteisen tarvetta ja käyttöä tulisi arvioida laajemmin osana laajempaa yhteiskunnallista muutosta. Sääntelyssä on arvioitava alueellisesti maksamisen kokonaisuutta, yleiskäyttöisten maksuvälineiden saatavuutta ja käyttöä sekä käteisen määrän kehitystä. Maksaminen on nopeassa muutoksessa ja maksamisen markkinan ja kehityksen seuranta on tärkeää sekä kvantitatiivisilla että kvalitatiivisilla menetelmillä. Valintaan käteisen käyttämisestä vaikuttavat monet seikat, ja näitä ei pidä jättää huomioimatta. Eri maiden väliset erot voivat olla suuriakin. Paikallinen sääntely on kehittynyt kunkin maan omista lähtökohdista.
- Suomessa käteisen valtakunnallisuuden turvaaminen on lähes kokonaan jätetty yksityisten toimijoiden varaan. Käteissäätelyn sijasta komission, Euroopan keskuspankin sekä kansallisten keskuspankkien tulisi ryhtyä toimiin keskuspankin omistaman maksutavan aseman vahvistamiseksi. Keskuspankin tulisi osallistua rahahuollon infrastruktuuriin ja kustannuksiin, ja pitää siten keskuspankin myöntämä maksutapa mahdollisena kuluttajille, kaupoille ja muille yrityksille.
- Käteisellä on yhteiskunnallista merkitystä. Käteisen tulevaisuus ei riipu pankista eikä kaupasta. Viime kädessä käteisen käytöstä päättävät kuluttajat. Käteinen on keskuspankin liikkeelle laskema maksuväline. Käteispalveluiden tuottamisessa avainasemassa on keskuspankki.

Liitteet

Päivittäistavaroiden yleisin maksutapa Suomen Pankin kuluttajakyselyssä

% kuluttajista

Lähde: Suomen Pankin kuluttajakysely maksutavoista ja käteisestä.

"Käteinen ja sähköinen maksutapa yhtä usein" -muoto käyttöön vuonna 2023, aiemmin "Käteinen ja kortti yhtä usein".

"Maksukortti ja mobiilimaksu yhtä usein" uusi vaihtoehto vuoden 2023 kyselyssä.

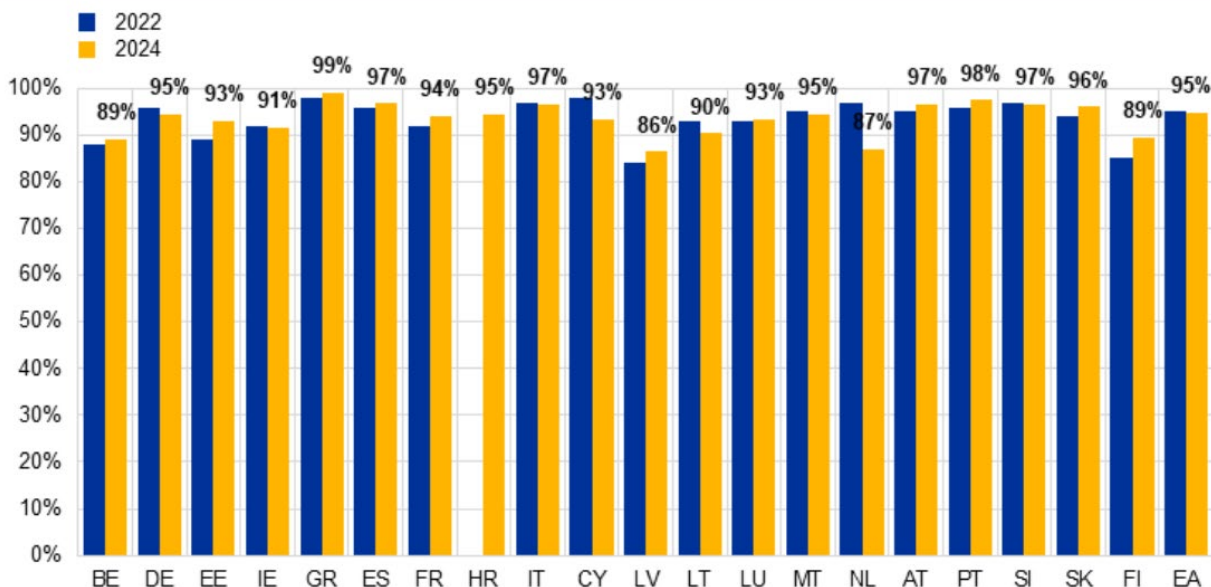
Vuosi

2007 2024

Käyttöehdot: www.suomenpankki.fi/fi/yhteystiedot/kayttoehdot.

Chart 45

Change in the share of POS transactions where cash is accepted, breakdown by country, 2022-24

Sources: ECB, calculations based on De Nederlandsche Bank and the Dutch Payments Association (2022, 2023) and the Deutsche Bundesbank (2022, 2024).

Note: Croatia joined the euro area in January 2023, so no data were collected for Croatia in the 2022 survey.

Lähde: Space 2024 [Study on the payment attitudes of consumers in the euro area \(SPACE\)](#)

Vuosittaiset maksuliiketilastot

Käteisnostot nostopaikan mukaan

2014 2023

Terminaalintyyppi

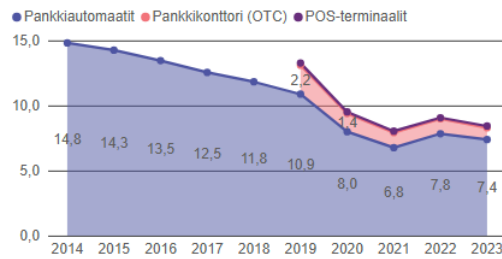
- Pankkiautomaatit
- Pankkikonttori (OTC)
- POS-terminaalit

Alue

- Kotimaa (koti- tai vertailualue)
- Muu maailma

2022 => 2023
-7,1 %

Arvo, mrd. euroa

Lähde: Suomen Pankki.

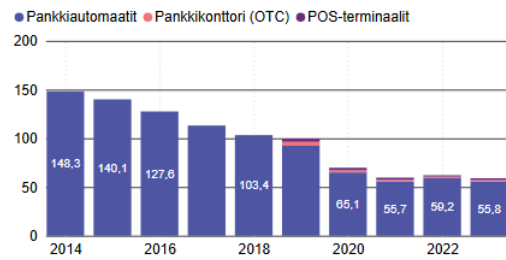
Aiemmin taulukkomuodossa julkaistut tiedot vuosille 2014–2021 ladattavissa Excel-tiedostona tästä.

2022 => 2023

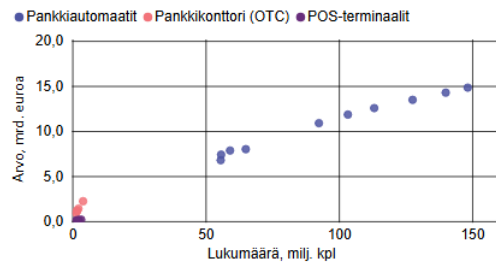
-4,9 %

Lukumäärä, milj. kpl

Lukumäärä ja arvo raportointiajanjaksoilla

Tuorein tieto 31.12.2023